

pågældende medlem er pligtig at betale, at anvende en del til politisk virksomhed, uanset at dette måtte være i strid med det pågældende medlems overbevisning.“

Justitsministeren tog ved 1. behandling afstand fra lovforslaget. Med henvisning til domstolenes praksis fremhævede ministeren, at det ligger inden for en naturlig varetagelse af organisationsinteresser at støtte et politisk parti. For så vidt angår fagbevægelsens bidrag til politisk virksomhed, fremhævede ministeren, at der lige fra arbejderbevægelsens start til i dag har været det intimeste samarbejde både personmæssigt og økonomisk mellem fagbevægelsen og socialdemokratiet. Det måtte dernæst efter ministerens mening tillægges betydning, at støtten til politiske formål for det enkelte medlems vedkommende er ganske ubetydelig økonomisk set, et forhold, som også domstolene efter ministerens opfattelse hele tiden har tillagt vægt. Endvidere fandt ministeren, at den i forbindelse med lovforslagets fremsættelse refererede højesteretsdom har fastslået, at det ikke er i strid med grundlovens principper, at et flertal i en organisation beslutter, at organisationen skal yde støtte til et politisk parti. Ministeren fandt endelig, at lovforslaget var kritisabelt også ud fra det synspunkt, at det ville volde praktiske vanskeligheder at gennemføre dets bestemmelser.

Anker Jørgensen (S) pegede på, at der ikke var tale om støtte fra fagbevægelsen til den socialdemokratiske presse, idet Landsorganisationen ejer denne og betaler underskuddet. Han fremhævede endvidere, at også Dansk Arbejdsgiverforening yder tilskud til politisk virksomhed. Lovforslaget måtte forkastes, men man ville ikke afvise et udvalgsarbejde.

Thestrup (KF) kunne støtte lovforslaget, der var udtryk for en tendens, som allerede kunne spores på anden måde.

Krog Hansen (SF) var modstander af den omhandlede støtte til politiske formål, men lagde i forbindelse med sin omtale af fagbevægelsens bidrag vægt på, at støtten blev ydet efter flertalsbeslutning i organisationerne. Han fandt endvidere, at lovforslaget vedrørte spørgsmål, folketinget ikke burde tage stilling til, og at modstanderne af ordningen måtte virke for dens afskaffelse inden for organisationerne.

Erik Hansen (RV) kunne anbefale lovforslaget.

Niels Westerby (LC) fandt, at der måtte værnes også om den politiske samvittighed hos borgerne, og han var derfor tilhænger af det princip, der var nedfældet i lovforslaget.

Det folketingsudvalg, hvortil lovforslaget henvistes, afgav en beretning, hvoraf det fremgik, at udvalget ikke havde kunnet afslutte sit arbejde.
